

Ga vol hoop leven

In november komt Mijn zus uit de VS op bezoek. Hoe ouder we worden, hoe **leuker** we het vinden om op de nostalgische tour te gaan. We praten veel over onze favoriete tv-programma's, Of hoe het was om te spelen met Bingo, de allerliefst kat ooit; recentelijk heb ik ook aan onze bad-tijd als kinderen gedacht. We schelen maar 18 maanden, en mijn moeder, kijkend naar onze vuile voetjes na een dagje blootvoets rondrennen deed ons hupsakee alle twee samen in het bubbelbad. Ze noemde ons dan 'black-foot Indians'— zeg maar: haar zwart-potige wildebrassen. Het waren vrolijk momenten vlak voor bedtijd.

Vorige week

Dit herinnering deed me meteen denken aan de preek van vorige week. Toen nam Hans ons mee naar die bekende geschiedenis in Johannes 13. Jezus onze koning gaat op zijn knieën, pakt een handdoek en een kom water, en wast het straatvuil van de voeten van zijn leerlingen. Petrus wilde dat eerst niet. Maar Jezus zei heel duidelijk: "Als ik je niet mag wassen, kun je niet bij mij horen." Hij vertelde vervolgens: 'wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is helemaal rein.' Hans benadrukte naar aanleiding hiervan dat God niet in de war is van onze fouten of onze minder gezonde gewoonten.

Wat belangrijk is, is dat God hoopvol blijft tegenover ons. In plaats van diskwalificatie komt liefde aanvaarding en vergeving: herstel. We zijn geschapen om te leven met hem en met elkaar in zijn liefde en gerechtigheid.

In ons verhaal vandaag zien we dat omgaan met elkaars fouten leidt soms tot de neigingen om onszelf of andere mensen totaal af te schrijven: Te 'oordelen' in een 'eeuwige opzicht' : VEROORDELEN. In ons verhaal verzet Jezus zich daartegen. Hij treedt op tegen hopeloosheid: mensen zijn geen wegwerpartikelen in Gods ogen.

We lezen in Johannes 8.

1Jezus ging naar de Olijfberg, 2en vroeg in de morgen was Hij weer in de tempel. Het hele volk kwam naar Hem toe, Hij ging zitten en gaf hun onderricht. 3Toen brachten de Schriftgeleerden en de farizeeën een vrouw bij Hem die op overspel betrapt was. Ze zetten haar in het midden en 4zeiden tegen Jezus: 'Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt toen ze overspel pleegde. 5Mozes draagt ons in de wet op zulke vrouwen te stenigen. Wat vindt U daarvan?' 6Dit zeiden ze om Hem op de proef te stellen, om te zien of ze Hem konden aanklagen. Jezus bukte zich en schreef met zijn vinger op de grond. 7Toen ze bleven aandringen, richtte Hij zich op en zei: 'Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen.' 8Hij bukte zich weer en schreef op de grond. 9Toen ze dat hoorden gingen ze weg, een voor een, de oudsten het eerst, en ze lieten Hem alleen, met de vrouw die in het midden stond. 10Jezus richtte zich op en vroeg haar: 'Waar zijn ze? Heeft niemand u veroordeeld?' 11'Niemand, Heer,' zei ze. 'Ik veroordeel u ook niet,' zei Jezus. 'Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer.']

Jezus staat in de tempel onderwijs te geven naar een grote groep leerlingen. Een vrouw wordt door de religieuze leiders naar voren gesleurd. Ze is betrapt op overspel. Ze gebruiken haar als lokaas om Jezus in de val te lokken. Ze eisen een harde, juridische straf, hoogstwaarschijnlijk hebben ze al stenen bij zich. Het is een gevaarlijk moment. Maar Jezus doet niet mee met de woede. Hij zegt in eerste instantie niets, schrijft wat

in het zand, en spreekt dan één simpele zin die alles verandert: "Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen."

Ik zou heel veel over deze tekst kunnen zeggen, maar beperk me tot drie opmerkingen om ons aan het denken te zetten.

1. De vrouw vol schaamte wordt met hoop behandeld.
2. Mensen die oordelen worden ook met hoop behandeld.
3. Jezus nodigt ons uit om dicht bij hem te blijven, wat er ook gebeurt.

1. De betrapte vrouw wordt met hoop behandeld.

De vrouw die net de dood stond te wachten, die geen hoop meer had, hoorde Jezus zeggen: "Ik veroordeel je ook niet. Ga maar, en zondig vanaf nu niet meer." Let op de volgorde. Jezus zegt niet: "Ga eerst je leven maar eens beteren, en dán zal Ik kijken of Ik je vergeef." Nee, de vrijspraak komt eerst. En daarna zegt Hij: "Ga maar." Hij stuurt haar terug haar leven in. Ze hoeft niet in de tempel te blijven schuilen. Ze hoeft geen cursus te volgen. Ze krijgt geen enkelband. Dat wil niet zeggen dat ze gaat met lege handen. Zij heeft iets ingrijpends meegemaakt. Zij was vol schaamte; misschien oordeelde ze haarzelf of juist de religieuze leiders. Wat doet dat besef, als je jezelf steeds oordeelt en je ineens ontdekt:

'hey, het zit anders! God oordeelt me niet, maar richt me op, om te leven in vrijheid, om oprecht samen met anderen het leven te delen.'

>>'Het zal wel ongetwijfeld moeilijk zijn, misschien moet ik veel goedmaken met mensen— maar er is hoop! Jezus ziet iets in mij'.

Ze mag weer op weg, maar wel met het groeiend besef van "ik ben een geliefd kind". Zij heeft de compassie van God geproefd. Een heel mooi zaad is in haar hart gekiemd. Het is goed te beseffen dat God ons vrijgezet heeft van zowel zelf-oordeel als oordelen van anderen—en wat betreft **veroordelen**: daar is er helemaal geen ruimte voor—als we met zijn ogen kijken. In plaats daarvan mogen we bij hem leren vergeving te ontvangen en te geven. Trots en schaamte zitten soms dicht bij elkaar. Uitwerking is dat we onszelf van God afhouden. Jezus wil dat we bij hem komen met onze trots en schaamte. Fouten maken hoort bij het leven. Hij wil ons leren angst en trots in te ruilen voor herstel en een hart vol compassie.

>>De betrapte vrouw wordt met hoop behandeld. Haar beschuldigers willen haar stenigen; door Jezus handelen wordt ze gezien en gered-- en door Zijn woorden wordt ze vrijgezet om te gaan leven in genade.

2. Mensen die oordelen worden ook met hoop behandeld.

Ook de beschuldigers worden hoopvol behandeld! Als ze deze kans kunnen pakken, kunnen ze ook herstel ervaren. Dit is altijd het plan van God geweest, ook in het oude testament. In Micah 6:8 staat:

Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de Here van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God.

He has shown you, o man, what is good, and what the Lord requires of you: to do justice, to love kindness, and to walk humbly with your God.

Het is hier handig om een beetje context te begrijpen. De mensen die dit bericht kregen van de profeet Micha waren aan het zeuren dat het 'zo moeilijk was' om God te behagen. 'Hoeveel offers moesten ze toch brengen?!! Zou God nooit tevreden zijn?'

Echter, waren deze mensen bezig met ernstig onrecht plegen, en wilde dat goed praten. Hun gedrag was niet rechtvaardig. En dat vond God niet goed. Hun gedrag toonde wat binnen zat bij hen: een trots die hen verwijderde van de liefde van God. Maar, hoe krijg je dan de liefde (getrouwheid lief te hebben) omschreven in Micha? To love kindness? Want je wil handelen vanuit je hart. De sleutel ligt aan het einde van de drievoudige lijst in Micha: walk humbly with your God. Micha presenteert gedrag, je emoties en je kern: je wandel met God. Het lijkt alsof je werkt van buiten naar binnen in deze drie verzen: gedrag, emoties, relatie met God. Maar als we inzoomen zien we dat het werkt binnenste buiten. Buitenkant gedrag (die we constateren), een hart achter het gedrag, en een relatie met God die je hart bepaalt. Ik vroeg daarnet: hoe krijgen we dan zo'n liefde dat God wil, liefde die zich uit in goedheid en gerechtigheid? Wat is het kern dan? Micha verklapt het: als u nederig wandelt met uw God. Wat is bijbelse 'nederigheid'?

Een eenvoudig definitie is:

'weet wie God is....en wie jij bent in Zijn ogen...en wie anderen zijn in Zijn ogen'.

Je Godsbeeld is bepalend. Daarom heeft Jezus ons zoveel verteld over Gods vaderhart, zijn compassie. Daarom heeft hij gelijkenissen zoals de verloren zoon gegeven: dat we echt binnenkrijgen, diep vanbinnen, dat Hij graag samen met ons wil optrekken. Dat we dicht bij hem mogen komen, mogen blijven.

Weet wie God is: een goed, eerlijk, liefdevolle vader

Weet wie jij bent in zijn ogen: een dierbaar kind van hem. Hij ziet het met ons zitten en aanvaard ons vol hoop.

Weet wie anderen zijn in Zijn ogen: dierbare kinderen van hem. Hij ziet het met hen ook zitten en aanvaard hen vol hoop.

Met een basis van weten wie God is, en wie we allemaal zijn, kunnen we dan groeien in compassie en in hoop.

>>Iedereen is aan het bewegen na een ontmoeting met Jezus. Een pijnlijk geschiedenis wordt een levensveranderende ontmoeting, waardoor mensen voor de keuze komen te staan: wat doen we met de genade, de wonderbaarlijke hoopvolle genade van Jezus?

3. Jezus nodigt ons uit om dicht bij hem te blijven, wat er ook gebeurt.

De vrouw heeft, zou je kunnen zeggen, haar voeten laten wassen door Jezus. Ze voelt zich gezien en gekend. Bij Hem is herstel, rust, vergeving of "schoonmaken" en dat is het begin van iets moois. Liefde en genade ontvangen van God is de voorbereiding op nog meer zegen. Door anderen te vergeven, door geduldig te zijn, door hoopvol tegenover andere mensen te zijn (enz.). Zo zouden de leerlingen getuigen zijn van Jezus. Als Jezus, het levend Woord van God, zegt dat we getuigen van hem mogen zijn door ons uit te strekken en zijn liefde te tonen, dan is dat hoopvol en zingevend. In

Johannes 13, frist Jezus de leerlingen op om hen juist weer op pad te sturen, midden in het echte, soms rommelige, stoffige leven waarin ze constant schrammen zullen oplopen. Jezus zegt: "als je vuil wordt, hoeft je niet helemaal opnieuw te beginnen met geloven. Maar kom wel regelmatig even langs om dat dagelijkse stof van je te laten afwassen. Zit bij mij. Vertel Me gewoon waar het misging bij jou of waar je beschadigt ben geraakt door anderen. Jij mag degenen die jou hebben geschaad vergeven—zoals ik je vergeven hebt. Je mag met mijn compassie handelen".

Het voeten wassen moment wijst zo mooi naar wat Jezus aan het kruis voor ons gedaan heeft. Dat is onze roeping en door zulke liefde zal de wereld zien dat God liefde is. Het werkt heen en weer, zou je kunnen zeggen. Door compassievol anderen te vergeven blijven we fris met Jezus, wetend dat ook wij vergeving mogen ontvangen steeds opnieuw. Dit kan alleen maar door de kracht en hulp van de Heilige Geest. Joh 20:22-23:

Daarna blies hij op hen en zei: 'nu hebben jullie de heilige Geest gekregen. Vanaf nu hebben jullie de macht om zonden te vergeven...'

Afronding

In het verhaal van vandaag hebben veel verschillende mensen geluisterd naar Jezus. Je zou je dus met verschillende mensen kunnen identificeren. Misschien zelfs **meer dan één**. Waar zit jij in het verhaal van vandaag? Ik zal een paar voorbeelden geven:

> Misschien voel je je als die vrouw die snakt naar hoop na een falen in je leven. Kun je ontvangen dat Jezus jou ziet zoals je bent en dat hij naar jou kijkt met liefde en hoop?

> Misschien voel je je zoals een van de volgelingen van Jezus: je wandelt langer met hem, en wil graag nog meer vanuit het hart handelen. Kun je ontvangen dat je liefde zal groeien in je nabijheid met de Heer? Dat je misschien iets eraan kan doen, een stapje zetten om Zijn liefde nog meer tot je te nemen, om het door te kunnen geven?

> Of misschien herken je je een beetje bij de beschuldigers, en worstel je met de fouten van anderen? Dat kan. Gebeurt ons allemaal. Kun je ontvangen dat Jezus vandaag nodigt ook jou uit om bij hem te komen? Om bij hem te zijn en zijn liefde voor jou dieper te beseffen. Hoe liefdevol hij naar ons allen kijkt.

> Of ben je misschien zoals een van de stille getuigen van deze gebeurtenis stom verbaast over de gedurfd en hoopvolle liefde van God? Kun je het ontvangen dat Jezus richt ons op om samen te leven in zijn liefde? Hij wil graag met ons optrekken. Dat is altijd zijn plan geweest.

We komen zoals we zijn binnen bij onze goede Vader: met onze fouten, angst, oordeel over onszelf of anderen, onze twijfels of ons dagelijkse stof komen we bij Hem. Er is geen angst: Gods volmaakte liefde is vol hoop en vertrouwen in de werken van zijn handen. We gaan hersteld op weg om Hem na te volgen: Hij houdt ons niet binnen. Hij zegt tegen verschillende mensen die bij hem komen: 'Ga in vrede!' Tegen de vrouw zegt hij: "Ga maar weer leven." Hij zegt tegen Zijn discipelen: "Ga maar weer dienen." Hij stuurt ons met een schone lei de wereld in. Het is risicovol, zou je kunnen zeggen: gewoon een 'matter of time' totdat het fout gaat. Klopt. Daarom de uitnodiging om met hem en door hem in deze wereld te leven. Dat geeft ons leven zin. Zo mogen we samen Jezus genade steeds dieper leren kennen. *Amen.*